

[Inger Stilling Pedersen]

Venstre og De Konservative, og hvem der ellers er meget imod dette lovforslag – det er ingen hemmelighed, at jeg heller ikke selv er vildt begejstret for det – har da den mulighed at arbejde for, at det kan ændres, hvis man føler, at afgiften kommer til at virke alt for voldsomt. Så der er også fremover mange måder at arbejde med det på.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Hr. Poul Nielson nævnte, at man i forbindelse med regeringens skattereform havde taget højde for både det ene, det andet, det tredje og det fjerde; det kalder jeg almindelig poesi, at man tager højde for både det ene, det andet, det tredje og det fjerde, når man laver reformer.

Jeg har tidligere i dag forhørt mig om både beløbets størrelse, en mere nøjagtig besked til Folketinget om, hvad omfanget af det skal være, og hvor afgrænsningsproblematikken er beskrevet i lovforslaget. Jeg mangler svar på disse spørgsmål.

Riishøj (SF):

Dette lovforslag er en udløber af vedtagelsen af den særlige kulafgift i skattereformen.

Som det tidligere er blevet nævnt af flere, har et flertal uden om Socialdemokratiet også vedtaget en forhøjelse af kulafgiften for et par år tilbage. Afgifter på det mest forurenende brændsel har SF's varmeste støtte, men naturligvis skal der, hvis det er nødvendigt, også indføres en følgelovgivning, så utilsigtede konsekvenser, som der kan være en del af i en lov, imødegås.

Naturligvis er baggrunden for forslaget, at man i forbindelse med kraftvarme skal udnytte spildvarme. Man skal naturligvis ikke igennem en afgift stimulere folk til at indføre elvarme eller basere deres varme på fyringsolie, hvis der udenfor er rør, hvor der flyder spildvarme fra et i forvejen bygget kraftværk. Det er samfundsmæssigt u hensigtsmæssigt, og man kunne jo, da man lavede skattereformen eller vedtog tidligere afgifter, have taget højde for det ved at regulere elafgiften og i særdeleshed afgiften på fyringsolie, så man ikke stod i denne konfliktsituation, som man især i Københavns Kommune, men vel også i andre kommuner står i. Det skal undersøges nærmere, og derfor

er det nødvendigt at indføre en følgelovgivning.

Det er også velkendt, at eksempelvis Københavns Kommune ikke mener, at de penge, der er afsat her, er tilstrækkeligt, idet de ikke giver fuld kompensation for de ekstra udgifter, der er. De efterregninger skal vi sikkert tage stilling til i udvalget, for jeg vil tro, at der kommer nogle henvendelser udefra, men jeg skal ikke på nuværende tidspunkt kunne bedømme, om indvendingerne vil være holdbare. Meget må afgøres af, om nettet i København bliver konkurrencedygtigt i forhold til fyringsolien, som jo først og fremmest er alternativet i Københavns Kommune.

Det, der måske også er hovedproblemet i forbindelse med forslaget, er, at vi nu efterhånden bygger nogle æskesystemer op, som er utrolig bureaukratiske og uigennemtsigtige; det var også noget af det, som hr. Peter Hansen-Nord var inde på før.

Vi har allerede i dag tre forskellige tilskudsformer, hvor man skal ansøge og have alle tingene frem og tilbage. Man har tilskudsordningen til ledningsbygningen, som kræver tilslutningspligt; det er CO₂-følgelovgivningen. Vi har omstillingstilskudsordningen til lejligheder opført før 1960, et andet æskesystem. Vi har en stribe boligtilskudsordninger, og så får vi denne oveni, men er der overhovedet sammenhæng i alle disse love? Hvis kompensation i en eller anden form er nødvendig, kunne man så ikke overveje at få en samlet lov og så have tillid til, at forsyningsselskaberne, som dog er selvstændigt kørende selskaber, kunne administrere det fornuftigt, så man ikke skal ansøge hver eneste gang og sende papir frem og tilbage, som ikke er nødvendigt.

Vi vil i hvert fald overveje at stille ændringsforslag, for naturligvis skal det undersøges nærmere, om man ikke kunne forenkle alle de tilskudsformer, som gælder både for Københavns Kommune og for andre, sådan så de kompensationer, der skal gives, ikke modarbejder hinanden og man undgår et stort bureaukrati og får tillid til, at man faktisk kan disponere meget fornuftigt decentralt og ikke skal igennem Energiministeriet og Energistyrelsen hver gang.

Med de forbehold, der er fra vores side med hensyn til udformningen af forslaget, og med de muligheder, der er for at stille ændringsfor-